

vative være ude med i valgkampen. Det var øgede milliardbevillinger til sygehusvæsenet, og der er også blevet sat ekstra af til det.

Frank Aaen (EL):

Jeg skal gøre det kort, for vi har haft lidt af debatten undervejs.

Jeg vil sige, at måske har vi fat i en debat, som kræver en mere velforberedt og principiel diskussion end den, vi har mulighed for her. For det første er afgørelsen jo truffet, fordi forligspartierne har besluttet sig for, at det her skal stemmes igennem, og for det andet er det et lidt afgrænset forslag, som måske er for tyndt til at danne grundlag for en mere principiel diskussion. Den håber vi så at vi måske kan få på et senere tidspunkt.

Jeg vil gerne høre, om der kan komme tilsagn fra regeringens side om, at vi kan få en sådan mere principiel diskussion om styringsmekanismerne i den offentlige sektor, herunder i sundhedssektoren, for jeg mener, at det er det principielle i dette forslag.

Vi er positive over for, at man indfører en 3-måneders behandlingsgaranti, men er enige i, hvad også andre har sagt, at det er et problem, at den kun gælder for to typer operationer, for det vil kun betyde, at andre kommer til at vente i længere tid. Derfor vil vi bebude et ændringsforslag til lovforslaget, der hedder, at der indføres en 3-måneders behandlingsgaranti for alle operationstyper. Så kan vi se, hvad man vil sige til det.

Så vil vi i øvrigt også godt spørge: Hvorfor denne form? Det er fint med behandlingsgarantier, men hvorfor samtidig åbne for et helt nyt styringsinstrument og for støtte til privathospitaler? Det forstår vi slet ikke.

Derfor vil jeg igen takke hr. Jan Køpke Christensen og hr. Jørgen Winther for den meget præcise måde, hvorpå de har opridset perspektiverne og det principielle i dette forslag. Det har været meget berigende for debatten.

Jeg savner stadig væk et svar fra fru Karen Højte Jensen på, hvad De Konservatives holdning er til de perspektiver og principper, der er opridset af Venstre og Fremskridtspartiet. Det håber jeg vi får, om ikke andet ved en anden lejlighed.

Når det gælder sæbepulverfabrikker, konkurrerer de på et godt produkt. De konkurrerer eventuelt eller meget ofte oven i købet ved at have gode tv-reklamer, og på den måde kan den ene sæbepulverfabrik vinde over den an-

den, der måske har et dårligt produkt eller måske bare har dårlige reklamer.

Det er ikke så stor en katastrofe at lade markedsmekanismerne råde inden for produktion af sæbepulver, men vi synes nok, det er lidt af en katastrofe bare at gå i nærheden af, bare at tage et lillebitte skridt i retning af, at sådanne markedøkonomiske mekanismer skal fungere inden for sundhedssektoren.

Vi har intet imod, at man udvikler de bedste hospitaler, vi har intet imod, at man lukker elendige operationsafsnit, som åbenbart ikke kan finde ud af at forbedre sig, selv om man i årevis har kritiseret deres behandling – intet. Vi kræver bare én ting, og det er, at det sker efter en åben demokratisk debat og efter beslutning i de organer, som vi har på amtsniveau og på statsniveau til at træffe den slags beslutninger.

Vi er afgørende imod, at det skal gemmes hen under, at det var, fordi de havde for få kunder i butikken, og derfor måtte vi lukke den, fordi de var på vej til at gå fallit. Selvfølgelig ikke midt i en operation, som hr. Jan Køpke Christensen sagde, men alligevel. Det er det, at det skal være økonomien, der bestemmer, hvor patienterne opereres, og hvor de ikke opereres. Det er det principielle valg, vi står over for: Skal der være økonomiske styringsmekanismer, eller skal vi udvikle og udbygge demokratiske styringsmekanismer inden for den offentlige sektor, og her i dag altså inden for sundhedssektoren?

Det er det principielle valg, vi står over for, og det er en meget uheldig åbning, der er givet, selv om jeg kan forstå, at alle regeringspartierne er imod det forslag, som de har været med til at lave i finanslovsforliget. Jeg er glad for at høre, at det er tilfældet. Vi mangler et enkelt endnu, men jeg tror næsten, det er det samme, der gør sig gældende, at det er med ulyst, regeringen er gået ind i det her, og det er da altid noget.

(Kort bemærkning).

Jan Køpke Christensen (FP):

Jeg skal ikke svare for CD, men jeg tror nok, at jeg på forhånd kan sige til hr. Frank Aaen, at når man kigger på CD og siger, at det er nogenlunde det samme, der gør sig gældende, så tror jeg ikke på det. De har i hvert fald ikke meddelt noget i den retning udadtil; tværtimod tror jeg nok, de mere ligner Fremskridtspartiet på netop dette område med privathospitaler og -klinikker.

Det, jeg vil sige, er, at når man fra Det Radikale Venstres side taler om, hvor mange privat-